

Sygn. akt IV RC 887/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Bożena Chwalisz – Kłyszajko

Protokolant Dagmara Pantol

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 r. w Wałbrzychu

sprawy z powództwa T. M., O. M. i A. M.

przeciwko P. M.

o alimenty i o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego P. M. na rzecz powódki O. M. alimenty w kwocie po 700 zł. (siedemset złotych) miesięcznie oraz na rzecz powódki A. M. alimenty w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, łącznie po 1.300 zł miesięcznie, poczynając od dnia 19 grudnia 2016r. płatne do rąk przedstawicielki ustawowej T. M. , do dnia 10 - go każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat w terminie, w miejsce alimentów w łącznej kwocie po 750 zł miesięcznie, zasądzonych przez Sąd Okręgowy w Świdnicy w sprawie sygn. akt I C 2205/14 ;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Wałbrzychu) kwotę 330 zł. tytułem opłaty stosunkowej, od której powódki były zwolnione i 6 zł. za tytuł wykonawczy oraz kwotę 221, 40 zł tytułem zwrotu kosztów mediacji;

IV. wzajemnie znosi koszty zastępstwa adwokackiego;

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 887/16

UZASADNIENIE

Powódki - T. M. oraz małoletnie O. i A. M., reprezentowane przez przedstawicielkę ustawową T. M., wniosły o zasądzenie od pozwanego P. M. na rzecz byłej żony T. M. alimentów w kwocie po 1.000 zł. miesięcznie oraz podwyższenie, zasądzonych poprzednio na rzecz córek, alimentów – z kwoty po 400 zł. na rzecz O. do wysokości 700 zł. miesięcznie oraz z 350 zł. na 600 zł. - odnośnie A.. W uzasadnieniu żądania wskazano, że pomimo, iż wyrok ustalający wysokość alimentów został wydany stosunkowo niedawno, od tego czasu koszty utrzymania małoletnich powódek uległy zwiększeniu i alimenty w obecnej wysokości są niewystarczające dla zaspokojenia ich potrzeb. Natomiast, odnośnie alimentów na rzecz powódki T. M. – rozwód orzeczono z wyłącznej winy pozwanego i powinien on przyczyniać się do zaspokajania potrzeb byłej żony, choćby nie znajdowała się ona w niedostatku.

Pozwany, w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podał, że od daty orzeczenia rozwodu nastąpiła zmiana na korzyść po stronie powódek – otrzymują świadczenie 500 + i zaprzeczył, by koszty wymienione w uzasadnieniu pozwu faktycznie istniały i powodowały konieczność podwyższenia alimentów. Odnosnie żądania powódki T. M. wskazał, że nie przedstawia ona właściwych zaświadczeń o dochodach, a sytuacja materialna pozwanego jest porównywalna, a nawet gorsza od sytuacji jego byłej żony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód, z winy pozwanego, wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 03 lutego 2015 r., wydanym w sprawie sygn. akt IC 2205/14. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad córkami stron powierzono powódce oraz ustalono alimenty od pozwanego na rzecz małoletnich powódek – po 400 zł. miesięcznie na rzecz O. M. oraz po 350 zł. miesięcznie na rzecz A. M.. Starsza z dziewczynek miała wówczas 13 lat, a młodsza - prawie 8. Pozwany nie miał stałego dochodu, ale Sąd uwzględnił, że ma średnie wykształcenie rolnicze, doświadczenie w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, jest zdrowy i nie ma przeciwwskazań do podjęcia zatrudnienia. Powódka T. M. była zatrudniona w zakładzie (...) i zarabiała ok. 1.700 zł.

Obecnie wynagrodzenie T. M. wynosi 2.095 zł. netto miesięcznie. Innych dochodów nie ma. Pobiera na córki łączną kwotę 1.000 zł., z tytułu programu 500+. Mieszka wraz z dziećmi w swoim mieszkaniu o pow. 31 m². Z domu, zajmowanego wspólnie z pozwanym, wyprowadziła się z córkami na żądanie byłego męża. O. M. ma 15 lat, uczęszcza do II klasy w gimnazjum sportowym, trenuje lekkoatletykę, jest wysoką dziewczynką, często choruje (przeziębienia), nosi ruchomy aparat ortodontyczny – koszt zakupu jesienią 2016 r. wyniósł 560 zł., do szkoły dojeżdża (100 zł. miesięcznie), a z uwagi na treningi, trwające nawet do godziny 18-ej, je obiady poza domem, na co otrzymuje od matki po 20 zł. dziennie. Choruje na boreliozę. A. jest uczennicą IV klasy szkoły podstawowej, obiady w szkole kosztują 5 zł. dziennie. Powódka T. M. leczy się na kamicę nerkową, zaćmę, nadciśnienie, również cierpi na boreliozę, która zaatakowała stawy. Na leczenie i zakup leków wydaje 200-300 zł. miesięcznie. Mieszkanie, które zajmuje z córkami, jest ciasne i wymagające remontu, brak w nim ciepłej wody. Czynsz wynosi 170 zł. miesięcznie, energia elektryczna 70-100 zł. miesięcznie, gaz 50-70 zł. miesięcznie.

Pozwany P. M. utrzymuje się z prac dorywczych w Austrii, gdzie pracuje średnio sześć miesięcy w skali roku (zarabia 3.000-3.500 zł. miesięcznie). W kraju utrzymuje się z obrotu nieruchomościami – kupuje nieruchomości, remontuje je i sprzedaje z zyskiem. W trakcie trwania małżeństwa nieruchomości nabywał do swojego majątku, mimo tego stale korzystał z pomocy powódki T. M., która, oprócz pracy zawodowej, pracowała z nim przy remontach. Już po rozwodzie nabył nieruchomość – dom z działką gruntu 26 arów za 180 tys. złotych (L. ul (...)), nadto, jest właścicielem 5 ha ziemi, które zakupił od gminy oraz mieszkania w L. o wartości ok. 50.000 zł. Jest również właścicielem kilku samochodów. Mieszka sam. Zabiera córki do siebie, co drugi weekend.

Przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu toczy się sprawa o podział majątku wspólnego stron – z wniosku powódki T. M. (sygn. akt I Ns 754/16). Wartość majątku objętego wnioskiem wynosi 500.000 zł.

Dowód :

- akta SO w Świdnicy I C 2205/14
- akta SR w Wałbrzychu I Ns 754/16
- zaświadczenia o wynagrodzeniu T. M.
- karty informacyjne leczenia szpitalnego
- deklaracja podatkowa
- przesłuchanie stron

Sąd zważył co następuje:

powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Odnośnie żądania podwyższenia alimentów łożonych przez pozwanego na rzecz małoletnich O. i A. M. - zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiany te należy jednak rozpatrywać mając na względzie również treść przepisu art. 135 § 1 kro, który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, zaś zgodnie z § 2 tego przepisu wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Opierając się na zebranych w sprawie materiale dowodowym Sąd uznał, iż zaszła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro uzasadniająca zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego. Od czasu ustalenia poprzedniego obowiązku alimentacyjnego upłynęły ponad dwa lata. W tym czasie niewątpliwie wzrosły potrzeby powódek związane z ich rozwojem. O. ma 15 lat, zaś A. (...) lat. Obie uczęszczają do szkoły, w tym O. – do gimnazjum, co wiąże się z dojazdami i wydatkami na wyżywienie dziecka także poza domem. Obie dziewczynki znajdują się w fazie intensywnego wzrostu i rozwoju.

Ustalając możliwości majątkowe i zarobkowe przedstawicielki ustawowej powódek - stwierdzić należy, że nie uległy one znaczącej zmianie. Przedstawicielka ustawowa nadal pracuje, lecz jej wynagrodzenie wzrosło nieznacznie – o ok. 300 zł. Ponadto, swój obowiązek alimentacyjny wobec córek wypełnia poprzez codzienne osobiste staranie o ich utrzymanie i wychowanie oraz o zaspokojenie innych niezbędnych potrzeb.

Natomiast, sytuacja materialna pozwanego uległa poprawie – poprzednio nie miał stałego dochodu, utrzymywał się z oszczędności, zaś obecnie pracuje w Austrii, gdzie zarabia od 3.000 zł. do 3.500 zł. miesięcznie, jest właścicielem wielu nieruchomości, pojazdów mechanicznych, nadto – na rynku pracy jest wiele ofert pracy i możliwości zarobkowania. Mając zatem na utrzymaniu dzieci winien się liczyć z zapewnieniem im odpowiedniego bytu, stosownie do ich wieku i potrzeb. Zatem, jego aktywność zawodowa tym bardziej winna być zwiększona. Jest zasadne podwyższenie alimentów do kwot objętych żądaniem pozwu, bowiem pozwany, skoro nie czyni osobistych starań o wychowanie córek, powinien w odpowiednio wyższej kwocie partycypować w zaspokajaniu ich potrzeb, natomiast, wbrew twierdzeniom pozwanego, nie rekompensuje tego fakt korzystania przez powódkę ze świadczeń wypłacanych w ramach programu 500+.

W zakresie żądania powódki T. M. – jego podstawą jest przepis art. 60 kro § 2 kro, w myśl którego, jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. W ocenie Sądu rozwód nie pociągnął za sobą tak istotnego pogorszenia sytuacji materialnej powódki, by skutkowało ono orzeczeniem alimentów na jej rzecz. Nadto, w toczącym się postępowaniu o podział majątku wspólnego Sąd zdecyduje o ewentualnej spłacie ze strony pozwanego na rzecz powódki. Rzeczywiście, uległy pogorszeniu warunki mieszkaniowe powódek – Sąd dał jednak temu wyraz w rozstrzygnięciu o alimentach na rzecz małoletnich córek stron, mając na uwadze konieczność poprawienia ich sytuacji mieszkaniowej, bowiem pozwany poprzestaje jedynie na deklaracjach bez pokrycia.

W świetle powyższego, w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy i na podstawie powołanych na wstępie przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku. W pozostałej części powództwo oddalono, jako bezzasadne (pkt II). Rozstrzygnięcie o kosztach wydano w oparciu o przepis art. 108 § 1 kpc i art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (pkt III), natomiast odnośnie kosztów zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 100 kpc, mając na uwadze, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań

koszty te mogą być wzajemnie zniesione (pkt IV). Rygor natychmiastowej wykonalności w pkt I (pkt V) nadano zgodnie z treścią art. 333§1pkt 1kpc.